

[Valbak.]

ningsproblemer, er tiden inde til handling. Personlig forventer jeg, at ministeren tager initiativ til snarlige konkrete foranstaltninger som forbud mod tobaksreklamer, systematisk tilrettelagte oplysningskampagner i særlig grad for de aldersgrupper, der ikke endnu er indrangeret blandt tobaksslaverne, og indførelse af, eventuel fremsættelse af henstillinger om, rygerestriktioner og forbud i offentlige mødelokaler. Jeg ville finde det helt rimeligt, at folketingets lokaler som de første blev omfattet af visse restriktioner, og at offentlige myndigheder undlader at stille gratis tobak til rådighed ved møder o. lign.

Valbak: Undladelse af tobaksrygning er den mest betydningsfulde enkeltforanstaltning til forbedring af sundhedstilstanden. Sådan siger Verdenssundhedsorganisationen til os. Derfor var det et godt initiativ, medlemmer af den socialdemokratiske gruppe tog i forrige samling om tobaksreklamen. Det er de enige henstillinger, som kom ud af det, det navnlig er mit ærinde at få fulgt op. De skridt, der bør indledes nu, må sigte imod en gradvis ændring af normer og vaner på området til beroligelse for rygere naturligvis uden at nægte dem rimelig frihed til at ryge.

Det, det imidlertid drejer sig om, er at tilvejebringe tilsvarende frihed for to andre grupper. Den ene er de ganske unge, som endnu ikke har fået begyndt på det dér. Megen reklame er anlagt på at suggerere til rygning ved hjælp af idoler og andre rygefremmende associationer, og det er den slags annoncering, som jeg synes man bør se at få forhindret, som man prøver på det i Sverige, for med reklamer af den art har mange potentielle rygere ikke haft noget reelt valg.

Den anden gruppe med krav på frihed er såmænd ikke-rygerne. Som rygeren har krav på retten til røg, må ikke-rygeren have krav på at blive fri for røg, hvis han nu altså ikke ønsker at blive skadet på den måde, hvis han nu ikke ønsker at få sin arbejds effektivitet nedsat på den måde. Men sådan er det ikke, end ikke på vores egen arbejdsplads, vor friheds fornemme symbol. Rundt om i vore mange skidt ventilerede udvalgsværelser tilbringer vi 15-20 ad gangen mange arbejdstimer, vi behandler alvorlige sager,

sundhedslove, antiforureningsordninger, antistofkampagner, og hvad sker? Omstændighederne tvinger de arme rygeafhængige til at sende usund skorstenos i hovedet på ikke-rygerne i lokalet, blot fordi der ikke er rygeaflukke med høretelefoner.

Hvornår lukkes der op for antitobaksposen? Udvalgsberetningen har ligget på bordet i en del måneder nu.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Det er rigtigt, som hr. Valbak siger, at udvalgsbetænkningen har ligget på bordet, og jeg skal gerne sige lidt om den, men jeg vil gerne slå fast, at jeg er fuldt opmærksom på det foreliggende materiale om tobaksrygnings skadelige virkninger, herunder den henvendelse fra Lægeforeningen, der henvises til i begrundelsen for det stillede spørgsmål.

Jeg er også helt på det rene med, at der i forrige folketingssamling, som anført af hr. Valbak, blev afgivet en beretning af udvalget angående forslag til folketingsbeslutning om tobaksreklame, som indeholdt forskellige henstillinger til indenrigsministeren om at iværksætte en række foranstaltninger med henblik på at søge tobaksforbruget begrænset. Men samtidig vil jeg gerne tilstå — og det er med henblik på bemærkningen om, at betænkningen har ligget et stykke tid, efter min mening dog ikke så forfærdelig lang tid — at jeg ikke lige netop har betragtet denne sag som den allermest hastende blandt de mange problemer, som det er faldet i min lod at skulle tage mig af.

Specielt hvad angår spørgsmålet om indgreb over for tobaksreklameringen, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg ikke er tilhænger af tanken om et lovmæssigt totalforbud på dette område. Det hænger sammen med, at jeg har min personlige tvivl om, at man ved et totalforbud vil opnå andet og mere, end hvad der kunne opnås ved mere fredelige midler. Jeg tænker her navnlig på muligheden for at opnå en frivillig aftale med industrien om yderligere reduktion i reklamevirksomheden. Men jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve en yderligere betragtning, som efter min opfattelse taler imod et totalt forbud: tobakken er jo ikke den eneste af de varer, der indgår i tusinder af menneskers almindelige forbrug, der tillige har skadelige virkninger og endda